

Sygn. akt III PZP 2/23

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Pacuda

w sprawie z powództwa B.U.  
przeciwko Skarbowi Państwa - Izbie Administracji Skarbowej w Poznaniu  
o odprawę i wydanie świadectwa służby,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń  
Społecznych w dniu 22 sierpnia 2023 r.,  
wniosku Izby Administracji Skarbowej w Poznaniu  
o wyłączenie SSN Krzysztofa Rączki od rozpoznania sprawy

**oddala wniosek.**

### UZASADNIENIE

Pełnomocnik pozwanego w sprawie, w której Sąd Okręgowy w Poznaniu przedstawił Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia zagadnienie prawne, w piśmie procesowym z dnia 18 lipca 2023 r. zawarł wniosek o wyłączenie SSN Józefa Iwulskiego i SSN Krzysztofa Rączki, wylosowanych do rozpoznania tego zagadnienia.

Uzasadniając ten wniosek, jego autor podniósł między innymi, że obaj wymienieni w nim sędziowie uczestniczyli w składzie orzekającym, który w dniu 17 maja 2023 r. wydał wyrok w sprawie I PSKP 20/22, w którym przyjęto, że w odniesieniu do odprawy dla „ucywilnionych” funkcjonariuszy nastąpiło pominięcie prawodawcze. Wyrok ten zapadł zaś, gdy znany był termin rozprawy wyznaczonej

w celu rozpoznania zagadnienia prawnego w sprawie III PZP 2/23. Zatem dwóch sędziów orzekło już w kwestii będącej przedmiotem zagadnienia prawnego, które ma być także przez nich rozpoznane. W tej sytuacji, zdaniem autora wniosku, zachodzi wątpliwość co do bezstronności sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznawany wniosek nie jest uzasadniony.

Autor wniosku nie powołuje podstawy prawnej tego wniosku, jednakże argumentacja, którą posługuje się, zdaje się wskazywać, że wniosek jest oparty na podstawie art. 49 § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Wykładnia art. 49 § 1 k.p.c. pozwala na sformułowanie dwóch przesłanek, które umożliwiają uwzględnienie wniosku o wyłączenie sędziego. Po pierwsze, może to nastąpić, gdy w okolicznościach konkretnej sprawy występuje obiektywna, a więc weryfikowalna, wątpliwość co do jego bezstronności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2022 r., II CSKP 288/22, LEX nr 3343355 ). Po drugie, gdy wątpliwość ta ma charakter uzasadniony (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 grudnia 2019 r., II CO 208/19, LEX nr 2772528).

Zdaniem Sądu Najwyższego, oceniany w niniejszym postępowaniu wniosek nie spełnia jednak żadnej z tych przesłanek. Wątpliwości co do bezstronności sędziego nie może bowiem wywołać dokonana przez niego w innej sprawie wykładnia przepisów prawnych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia, która jest przecież podstawowym obowiązkiem sądu, a zwłaszcza Sądu Najwyższego, który jest sądem prawa. Zaprezentowanie przy tej okazji poglądu w rozstrzyganej kwestii prawnej nie może więc być zarzutem wobec sędziego ani podstawą do jego wyłączenia od udziału w rozpatrywaniu innej sprawy, w której występuje podobny, a nawet analogiczny problem prawny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2003 r., I CK 249/02, LEX nr 602352), a sformułowanie określonego poglądu prawnego w jednej sprawie, stanowiące wszak istotę orzekania, w żadnym

razie nie pozbawia sędziego przymiotu bezstronności w innych sprawach rozstrzyganych na podstawie tego samego przepisu prawnego.

Kierując się przedstawionymi motywami oraz opierając się na podstawie art. 52 § 1 k.p.c. w związku z art. 49 § 1 *a contrario* k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

M.G.

[ms]